

ROBNI ZAPISI

Draga Ahačič: OSVOBODILNA ALI DRŽAVLJANSKAVOJNA? Cankarjeva založba, Ljubljana 1992. Pred nami je še ena knjiga, ki si daje duška s podoživljanjem dogodkov, ki so pred dawnimi desetletji tako burili vesoljno Slovenijo. Avtorici ni mogoče očitati pretirane vnaprejšnje naklonjenosti tej ali oni strani (ne vedno), jasen pa je njen odgovor na izhodiščno vprašanje, ki si ga postavlja. Veter, ki je pred nekaj leti zavel po naši deželi, je tako omehčal ledene okove enoumja, da so smeli končno spregovoriti tudi oni "drugi", ki so morali dotlej molčati pod grožnjo izobčenja. Pričujoča knjiga se skuša upirati splošnemu razvrednotenju pridobitev partizanskega boja na slovenskih tleh in hkrati dokazuje, kako sveže utegne biti spominjanje in obujanje najrazličnejših dogodkov in protidogodkov, ki so se pripetili še živečim prizadetim. Kdor ima dobre živce, ta le beri knjigo; ali kot bi rekel cinik: kdaj bodo vendar že nehali s tem...(Aleš Kordiš)

Charles Bukowski: FAKTOTUM. Karantanija, Ljubljana 1993 (prevedel Tone Škrjanc). Najprej kajpak ne veste, kaj da je faktotum, in vam povejo, da je vsetvor, ki za koga opravlja vse posle, ampak to pravzaprav ne drži - faktotum je pijanska gnida, ki venomer išče mizerno tedensko zaposlitev in na koncu kljub zmernemu zabušavanju in neprenehnemu blebetanju od delodajalca zmeraj izvleče obligatorni ček. Če v domači knjižnici kot zakleto nimate *Žensk* ali česa še neprevedenega, bo tudi *Faktotum* storil svoje: popis dogodivščin iz štiridesetih let, laksnejši in slogovno precej šibkejši od Millerja, pa vendar precej bolj berljiv od tukajšnjih cenениh imitatorjev pijanskega oblikovanja sveta. Ideologija počestništva pač ni za vsakogaršnji pisalni stroj, težko pa je biti tudi bolj levičarski od zapitega levičarja. Svoboda pijanca je seveda le namišljeni imidž, prepoln predsodkov in bolečnih utvar. Kljub vsemu zabavno poletno branje humornega neprilagojenca. (Igor Bratož)

Thomas Bernhard: SEČNJA. Cankarjeva založba, Ljubljana 1993 (Zbirka XX. stoletje; prevod in spremna beseda Jani Virk). Ko se v ljudožerskem velemestu h gnusnemu obedu, imenovanemu *umetniška večerja*, v pričakovanju *grandioznega* igralca